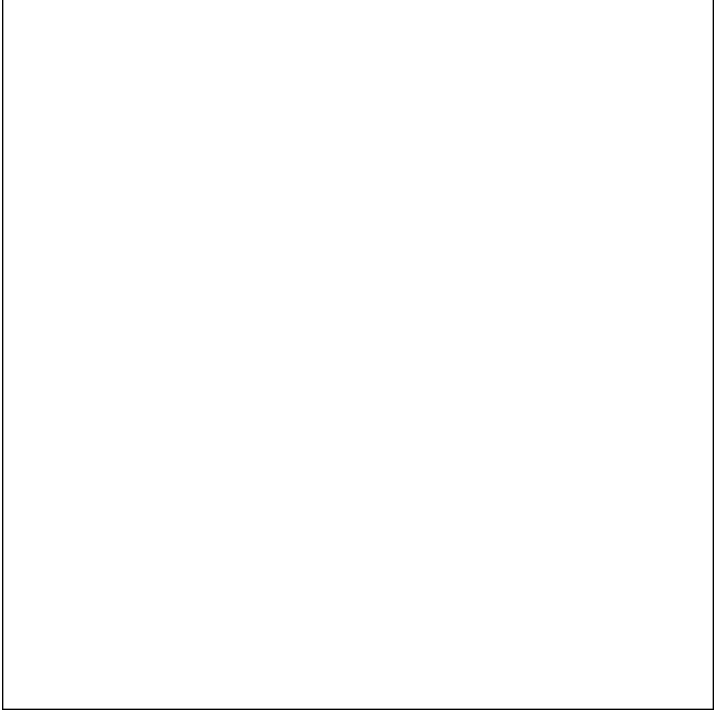

(imageless edition)

✎ Ursula Natula
🔒 Catherine Groenewald
📧 Leyla Tekül
🗣️ Turkish / English
📖 Level 4

Büükannemin muzları
Grandma's bananas

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Büükannemin muzları / Grandma's

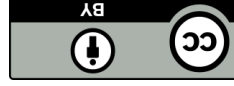
bananas

Written by: Ursula Natula

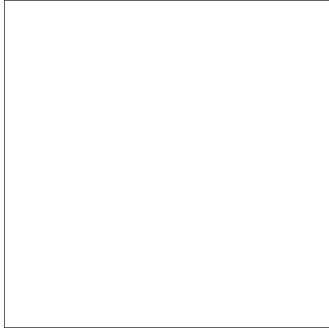
Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: (tr) Leyla Tekül

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

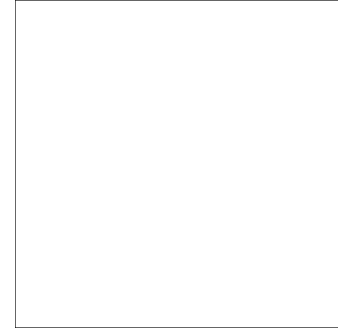
This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Büyükannemin bahçesinde bütün güzel meyvelerden vardı. Ama en iyileri muzlardı. Büyükannenin bir çok torunu olduğu halde beni özellikle sevdiğini gizliden gizliye biliyordum. Beni sık sık evine davet ederdi. Hatta benimle küçük sırlarını da paylaşırdı. Benimle paylaşmadığı bir sırrı vardı : muzları nerede olgunlaştırdığı.

...

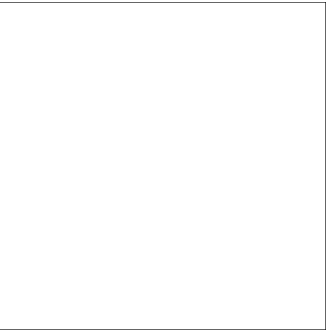
Grandma's garden was wonderful, full of sorghum, millet, and cassava. But best of all were the bananas. Although Grandma had many grandchildren, I secretly knew that I was her favourite. She invited me often to her house. She also told me little secrets. But there was one secret she did not share with me: where she ripened bananas.

O akşam annem babam ve büyükannem toplanıp beni yanlarına çağırdılar. Ne diyeceklerini biliyordum. O gece yatağıma yattığımda bir daha hiç bir şey çalamayacağımı da biliyordum, ne büyükannemden, ne annemden, ne babamdan, ve tabii ki ne de herhangi bir kimseden.

...

Later that evening I was called by my mother and father, and Grandma. I knew why. That night as I lay down to sleep, I knew I could never steal again, not from grandma, not from my parents, and certainly not from anyone else.

Bir gün Büyükanne'nin evinin dışında samandan yapılmış büyük bir sepet gördüm. Ne olduğunu sorduğunda sadece "Benim sihiri! Sepetim," dedi.

Sepetin yanında büyükanne'nin zaman zaman ters yüz

ettiği muz yaprakları vardı. Merak etmişim. "Bu

yapraklar ne işe yarar büyükanne?" Tek aldığım cevap şuydu, "Onlar benim sihiri! Yapraklarım."

...

One day I saw a big straw basket placed in the sun

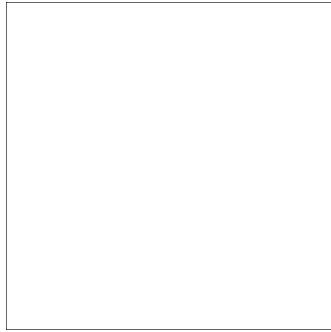
outside Grandma's house. When I asked what it was for,

the only answer I got was, "It's my magic basket." Next

to the basket, there were several banana leaves that

Grandma turned from time to time. I was curious. "What are the leaves for, Grandma?" I asked. The only answer I

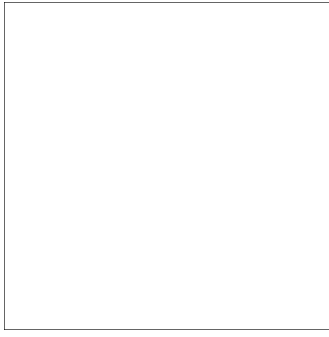
got was, "They are my magic leaves."

Ertesi gün semt pazarı günüydü. Büyükanne'm hep erkenden uyanıp olgunlaşan muzları ve diğer meyveleri toplar pazara satmaya götürürdü. O gün onu ziyaret etmek için çok acele etmedim. Ama yakında nasılsa görecektim.

...

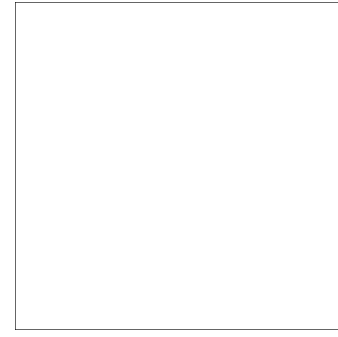
The following day was market day. Grandma woke up early. She always took ripe bananas and cassava to sell at the market. I did not hurry to visit her that day. But I could not avoid her for long.

Büyükannemi, muzları, muz yapraklarını, ve büyük saman sepetini izlemek çok ilginçti. Ama beni bir iki iş için anneme yolladı. "Büyükanne lütfen kalıp senin hazırlıklarını izleyeyim..." "İnadı bırak çocuğum, sana ne diyorsam onu yap," diye ısrar etti. Bende hemen eve koştum.

...

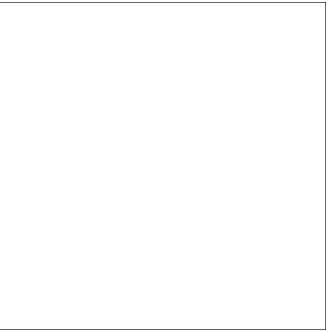
It was so interesting watching Grandma, the bananas, the banana leaves and the big straw basket. But Grandma sent me off to my mother on an errand. "Grandma, please, let me watch as you prepare..." "Don't be stubborn, child, do as you are told," she insisted. I took off running.

Sonraki gün, büyükannem bahçede sebze toplarken, gene gizlice muzlara bakmaya gittim. Aşağı yukarı hepsi olgunlaşmıştı. Dayanamayıp dört tanesini aldım. Yavaşça kapıya yaklaştığımda, büyükannemin dışarıda öksürdüğünü duydum. Hemen muzları elbisemde saklayıp yanından yürüyüp geçtim.

...

The following day, when grandma was in the garden picking vegetables, I sneaked in and peered at the bananas. Nearly all were ripe. I couldn't help taking a bunch of four. As I tiptoed towards the door, I heard grandma coughing outside. I just managed to hide the bananas under my dress and walked past her.

Geri döndüğümde büyükannem dışarıda oturuyordu ama görünürde ne sepet ne de muzlar vardı.

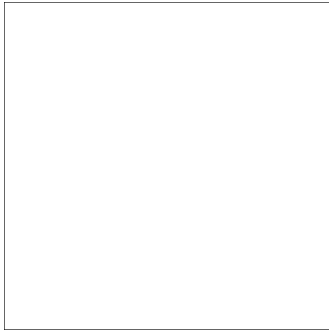
"Büyükanne, sepet nerede, muzlar nerede..." Ama

aldığım tek cevap şuydu, "Benim sihiri yerimdeler." Çok

can sıkıcı bir durumdü.

...

When I returned, Grandma was sitting outside but with neither the basket nor the bananas. "Grandma, where is the basket, where are all the bananas, and where..." But the only answer I got was, "They are in my magic place." It was so disappointing!

Ertesi gün büyükannem annemi ziyarete geldiğinde

hemen onun evine koşup muzlara bir kez daha baktım.

Bir sürüsü olgunlaşmıştı. Birini alıp elbiseimin içine

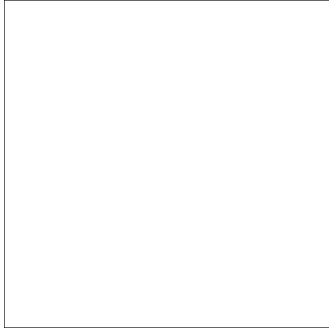
sakladım. Sepeti tekrar örttükten sonra evin arkasına

geçip onu gabucak yedim. Şimdiye kadar yediğim en

lezzetli muzdu.

...

The following day when grandma came to visit my mother, I rushed to her house to check the bananas once more. There was a bunch of very ripe ones. I picked one and hid it in my dress. After covering the basket again, I went behind the house and quickly ate it. It was the sweetest banana I had ever tasted.

İki gün sonra, büyükannem beni yatak odasından bastonunu getirmeye gönderdi. Odanın kapısını açar açmaz olgunlaşmakta olan muzların keskin kokusunu duydum. İçerdeki odada büyükannenin büyük saman sepeti vardı. Eski bir battaniye ile örtülmüştü. Örtüyü kaldırıp o nefis kokuyu içime çektim.

...

Two days later, Grandma sent me to fetch her walking stick from her bedroom. As soon as I opened the door, I was welcomed by the strong smell of ripening bananas. In the inner room was grandma's big magic straw basket. It was well hidden by an old blanket. I lifted it and sniffed that glorious smell.

Büyükannenin sesiyle irkildim. "Haydi, nerede kaldın? Çabuk bastonumu getir bana." Hemen bastonunu ona yetiştirdim. "Neden gülümsüyorsun sen?" diye sordu büyükannem. O anda fark ettim ki onun sihirli yerinin sırrını keşfettiğim için hâlâ gülümsüyordum.

...

Grandma's voice startled me when she called, "What are you doing? Hurry up and bring me the stick." I hurried out with her walking stick. "What are you smiling about?" Grandma asked. Her question made me realise that I was still smiling at the discovery of her magic place.